

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 734/2013

z dnia 22 lipca 2013 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 659/1999 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE**(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 109,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W związku z gruntowną modernizacją zasad pomocy państwa, która ma przyczynić się zarówno do realizacji strategii „Europa 2020” na rzecz wzrostu ⁽¹⁾, jak i do konsolidacji budżetowej, art. 107 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) powinien być stosowany skutecznie i jednolicie w całej Unii. Rozporządzeniem Rady (WE) nr 659/1999 ⁽²⁾ skodyfikowano i ugruntowano wcześniejszą praktykę Komisji na rzecz zwiększenia pewności prawa oraz wsparcia rozwoju polityki w dziedzinie pomocy państwa w warunkach przejrzystości. W świetle doświadczeń zgromadzonych w związku z jego stosowaniem oraz ostatnich zmian, takich jak rozszerzenie Unii oraz kryzys gospodarczo-finansowy, niektóre aspekty rozporządzenia (WE) nr 659/1999 wymagają jednak zmiany, by Komisja mogła działać bardziej efektywnie.
- (2) Aby Komisja mogła ocenić zgodność z rynkiem wewnętrznym wszelkiej zgłoszonej lub przyznanej bezprawnie pomocy państwa, co stanowi wyłączną kompetencję Komisji na mocy art. 108 TFUE, należy zapewnić Komisji uprawnienia, na użytek egzekwowania zasad pomocy państwa, do zwracania się z wnioskiem o niezbędne informacje dotyczące rynku do państw członkowskich, przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw w każdym przypadku, gdy ma ona wątpliwości

co do zgodności danego środka z zasadami unijnymi i w związku z tym wszczęła formalną procedurę dochodzenia. W szczególności, Komisja powinna korzystać z tych uprawnień w przypadkach, w których konieczne wydaje się dokonanie złożonej oceny merytorycznej. Decydując o tym, czy skorzystać z tych uprawnień, Komisja powinna należycie uwzględnić czas trwania wstępnego dochodzenia.

- (3) W celu dokonania oceny zgodności środka pomocy z rynkiem wewnętrznym po wszczęciu formalnej procedury dochodzenia, w szczególności jeżeli chodzi o technicznie złożone przypadki podlegające ocenie merytorycznej, Komisja powinna być w stanie, za pomocą zwykłego wniosku lub decyzji, zażądać od jakiegokolwiek państwa członkowskiego, przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw wszelkich informacji dotyczących rynku, niezbędnych do dokończenia oceny, jeżeli informacje przedstawione przez zainteresowane państwo członkowskie w czasie wstępnego dochodzenia nie są wystarczające, z należyтым uwzględnieniem zasady proporcjonalności, szczególnie w odniesieniu do małych i średnich przedsiębiorstw.
- (4) Z uwagi na szczególną relację między beneficjentami pomocy a zainteresowanym państwem członkowskim Komisja powinna mieć możliwość zwracania się o informacje do beneficjenta pomocy wyłącznie w porozumieniu z zainteresowanym państwem członkowskim. Udzielenie informacji przez danego beneficjenta środka pomocy nie stanowi podstawy prawnej do negocjacji dwustronnych między Komisją a danym beneficjentem.
- (5) Komisja powinna wybierać adresatów wniosków o udzielenie informacji na podstawie obiektywnych kryteriów właściwych dla danego przypadku, zapewniając, aby, w sytuacji gdy wniosek jest kierowany do próby przedsiębiorstw lub ich związków, próba respondentów była reprezentatywna w każdej kategorii. Wymagane informacje powinny obejmować w szczególności faktyczne dane przedsiębiorstwa i dane rynkowe oraz opartą na faktach analizę funkcjonowania rynku.
- (6) Komisja, jako organ wszczynający procedurę, powinna odpowiadać za sprawdzanie zarówno przekazania informacji przez państwa członkowskie, przedsiębiorstwa lub związki przedsiębiorstw, jak i domniemanej poufności informacji, które mają być ujawnione.

⁽¹⁾ Komunikat Komisji „Europa 2020 – Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” z dnia 3 marca 2010 (COM(2010) 2020 final).

⁽²⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, s. 1.

- (7) Komisja powinna być w stanie egzekwować stosowanie się do wniosków o udzielenie informacji, które skierowała do jakiegokolwiek przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw, w zależności od sytuacji, poprzez nakładanie proporcjonalnych grzywien i okresowych kar pieniężnych. Ustalając kwoty grzywien i okresowych kar pieniężnych, Komisja powinna należycie uwzględnić zasady proporcjonalności i stosowności, szczególnie w odniesieniu do małych i średnich przedsiębiorstw. Prawa stron, do których zwrócono się o udzielenie informacji, powinny być chronione poprzez zapewnienie im możliwości przedstawienia swojego stanowiska przed podjęciem ewentualnej decyzji o nałożeniu grzywny lub okresowej kary pieniężnej. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej powinien mieć nieograniczone prawo orzekania w odniesieniu do takich grzywien i okresowych kar pieniężnych na mocy art. 261 TFUE.
- (8) Uwzględniając należycie zasady proporcjonalności i stosowności, Komisja powinna mieć możliwość obniżenia kwoty okresowych kar pieniężnych lub całkowitego ich anulowania, jeżeli adresaci wniosków dostarczają wymagane informacje mimo przekroczenia wyznaczonego terminu.
- (9) Grzywny i okresowe kary pieniężne nie mają zastosowania do państw członkowskich, ponieważ mają one obowiązek lojalnej współpracy z Komisją zgodnie z art. 4 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) oraz przekazywania Komisji wszelkich informacji, które są jej niezbędne do wykonywania obowiązków na mocy rozporządzenia (WE) nr 659/1999.
- (10) W celu zabezpieczenia praw do obrony, jakie przysługują zainteresowanemu państwu członkowskiemu, należy mu przekazywać kopie wniosków o udzielenie informacji przesyłanych do innych państw członkowskich, przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw oraz umożliwić mu przedstawianie opinii na temat otrzymanych uwag. Należy mu także przekazywać nazwy przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw, do których wystąpiono z wnioskiem, o ile te podmioty nie powołały się na swój uzasadniony interes w odniesieniu do ochrony swojej tożsamości.
- (11) Komisja powinna należycie uwzględnić uzasadniony interes przedsiębiorstw w odniesieniu do ochrony ich tajemnic handlowych. Komisja nie powinna mieć możliwości wykorzystywania poufnych informacji przekazanych przez respondentów, których nie można zregulować ani w inny sposób zanonimizować, w żadnej decyzji, chyba że wcześniej uzyska ich zgodę na ujawnienie tych informacji zainteresowanemu państwu członkowskiemu.
- (12) W przypadkach gdy wydaje się, że informacje oznaczone jako poufne nie są objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej, należy ustanowić mechanizm umożliwiający Komisji zdecydowanie, w jakim zakresie takie informacje można ujawnić. We wszelkich takich decyzjach o odrzuceniu wniosków o uznanie informacji za poufną należy wskazać okres, po którego zakończeniu informacje zostaną ujawnione, tak by respondent mógł skorzystać z dostępnej ochrony prawnej, w tym ze środków tymczasowych.
- (13) Komisja powinna mieć możliwość zbadania, z własnej inicjatywy, informacji z dowolnego źródła na temat pomocy państwa przyznanej bezprawnie, aby zapewnić zgodność z art. 108 TFUE, a w szczególności z obowiązkiem zgłoszenia oraz klauzulą zawieszającą przewidzianą w art. 108 ust. 3 TFUE, oraz dokonania oceny zgodności pomocy z rynkiem wewnętrznym. W tym kontekście skargi są ważnym źródłem informacji przy wykrywaniu naruszeń unijnych zasad pomocy państwa.
- (14) W celu poprawy jakości skarg wnoszonych do Komisji przy jednoczesnym zwiększeniu przejrzystości i pewności prawa, należy określić warunki, które powinna spełniać skarga, aby można było uznać, że Komisja otrzymała informacje dotyczące domniemanej pomocy przyznanej bezprawnie oraz nadać bieg wstępnemu badaniu. Skargi niespełniające tych warunków powinny być traktowane jako informacje ogólnorynkowe i nie powinny w każdym przypadku powodować wszczynania dochodzenia z urzędu.
- (15) Skarżący powinni być zobowiązani do wykazania, że są zainteresowanymi stronami w rozumieniu art. 108 ust. 2 TFUE oraz art. 1 lit. h) rozporządzenia (WE) nr 659/1999. Powinni być także zobowiązani do przekazania pewnych informacji w formie, którą Komisja powinna móc określić w przepisach wykonawczych. Aby nie zniechęcać potencjalnych skarżących, przepisy wykonawcze powinny uwzględniać to, że wymogi obowiązujące zainteresowane strony przy składaniu skargi nie powinny być uciążliwe.
- (16) Ze względów związanych z pewnością prawa należy określić okresy przedawnienia obowiązujące przy nakładaniu grzywien i okresowych kar pieniężnych oraz ich egzekwowaniu.

- (17) Aby zapewnić konsekwentne traktowanie przez Komisję podobnych kwestii na całym rynku wewnętrznym, należy dopełnić obecne uprawnienia Komisji poprzez wprowadzenie konkretnej podstawy prawnej umożliwiającej wszczynanie dochodzeń w odniesieniu do sektorów gospodarki lub określonych instrumentów pomocy w kilku państwach członkowskich. Ze względu na zasadę proporcjonalności i z uwagi na duże obciążenie administracyjne, które takie dochodzenia powodują, badania sektorowe powinny być prowadzone tylko wtedy, kiedy dostępne informacje dają podstawę do uzasadnionych podejrzeń, że środki pomocy państwa w danym sektorze mogą powodować istotne ograniczenie lub zakłócenie konkurencji na rynku wewnętrznym w kilku państwach członkowskich lub że istniejące środki pomocy stosowane w określonym sektorze w kilku państwach członkowskich, nie są, bądź też przestały być, zgodne z rynkiem wewnętrznym. Takie badania powinny umożliwić Komisji rozstrzygnięcie kwestii horyzontalnych z dziedziny pomocy państwa w sposób efektywny i przejrzysty oraz uzyskanie *ex ante* całościowego obrazu danego sektora.
- (18) Jednolite stosowanie zasad pomocy państwa wymaga ustalenia sposobu współpracy między sądami państw członkowskich i Komisją. Taka współpraca jest istotna dla wszystkich sądów państw członkowskich stosujących art. 107 ust. 1 i art. 108 TFUE. W szczególności sądy krajowe powinny mieć możliwość zwrócenia się do Komisji o informacje lub o opinię w sprawach dotyczących stosowania zasad pomocy państwa. Komisja powinna mieć także możliwość przekazywania ustnych lub pisemnych uwag sądom, do których zwrócono się o zastosowanie art. 107 ust. 1 lub art. 108 TFUE. Wspomagając sądy krajowe w tej kwestii, Komisja powinna działać zgodnie ze swoim obowiązkiem ochrony interesu publicznego.
- (19) Uwagi i opinie Komisji nie powinny naruszać art. 267 TFUE, ani być prawnie wiążące dla sądów krajowych. Te uwagi i opinie powinny być składane zgodnie z krajowymi przepisami i praktykami proceduralnymi, w tym przepisami i praktykami dotyczącymi ochrony praw stron, przy pełnym poszanowaniu niezawisłości sądów krajowych. Uwagi zgłaszane przez Komisję z jej własnej inicjatywy powinny ograniczać się do przypadków, które są istotne dla spójnego stosowania art. 107 ust. 1 lub art. 108 TFUE, w szczególności do przypadków, które mają znaczenie dla egzekwowania lub dalszego rozwoju unijnego orzecznictwa dotyczącego pomocy państwa.
- (20) Ze względu na przejrzystość i pewność prawa informacje o decyzjach Komisji powinny być udostępniane publicznie. W związku z tym właściwe jest publikowanie decyzji o nałożeniu grzywnien lub okresowych kar pieniężnych, zważywszy że mają one wpływ na interesy tych, którzy w danym przypadku stanowią źródło informacji. Komisja przy publikowaniu swoich decyzji powinna przestrzegać przepisów dotyczących tajemnicy zawodowej, w tym ochrony wszelkich poufnych informacji i danych osobowych, zgodnie z art. 339 TFUE.
- (21) Komisja, w ścisłej współpracy z Komitetem Doradczym ds. Pomocy Państwa, powinna móc przyjąć przepisy wykonawcze określające szczegółowe zasady dotyczące formy, treści oraz innych kryteriów dotyczących skarg składanych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 659/1999.
- (22) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 659/1999,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 659/1999 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł rozporządzenia otrzymuje brzmienie:

„ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 659/1999 Z DNIA 22 MARCA 1999 R. USTANAWIAJĄCE SZCZEGÓŁOWE ZASADY STOSOWANIA ART. 108 TRAKTATU O FUNKCJONOWANIU UNII EUROPEJSKIEJ”;

- 2) tytuł art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Wniosek o udzielenie informacji skierowany do zgłaszającego państwa członkowskiego”;

- 3) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 6a

Wniosek o udzielenie informacji skierowany do innych źródeł

1. Po wszczęciu formalnej procedury dochodzenia przewidzianej w art. 6, w szczególności gdy chodzi o przypadki złożone technicznie, podlegające ocenie merytorycznej, Komisja może – jeżeli informacje dostarczone przez zainteresowane państwo członkowskie w trakcie wstępnego dochodzenia nie są wystarczające – zwrócić się do innego państwa członkowskiego, przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw z wnioskiem o przekazanie wszelkich informacji dotyczących rynku, jakie są jej niezbędne do dokończenia oceny danego środka, z należytym uwzględnieniem zasady proporcjonalności, szczególnie w odniesieniu do małych i średnich przedsiębiorstw.

2. Komisja może zwracać się o udzielenie informacji wyłącznie wtedy, gdy:

- a) ograniczają się one do formalnych procedur dochodzenia, które Komisja uznała za – jak dotąd – nieskuteczne; oraz
- b) jeżeli chodzi o beneficjentów pomocy, zainteresowane państwo członkowskie wyrazi zgodę na złożenie takiego wniosku.

3. Przedsiębiorstwa lub związki przedsiębiorstw udzielające informacji na wniosek Komisji o udzielenie informacji rynkowych, złożony na podstawie ust. 6 i 7, przekazują odpowiedzi jednocześnie Komisji i zainteresowanemu państwu członkowskiemu, o ile dostarczone dokumenty nie zawierają informacji, które wobec tego państwa członkowskiego są poufne.

Komisja prowadzi i monitoruje przekazywanie informacji między państwami członkowskimi, przedsiębiorstwami lub związkami przedsiębiorstw oraz weryfikuje domniemaną poufność przekazywanych informacji.

4. Komisja zwraca się z wnioskiem o udzielenie wyłącznie informacji, którymi dysponuje państwo członkowskie, przedsiębiorstwo lub związek przedsiębiorstw objęty tym wnioskiem.

5. Państwa członkowskie przekazują informacje na podstawie zwykłego wniosku o udzielenie informacji w terminie wyznaczonym przez Komisję, który zwykle nie powinien przekraczać jednego miesiąca. Jeżeli państwo członkowskie nie udzieli wymaganych informacji w tym terminie lub dostarczone informacje będą niepełne, Komisja przesyła stosowny monit.

6. Komisja może – w drodze zwykłego wniosku o udzielenie informacji – zażądać przekazania informacji od przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw. Występując do przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw ze zwykłym wnioskiem o udzielenie informacji, Komisja podaje podstawę prawną i cel wniosku, wskazuje, jakie informacje są wymagane, oraz wyznacza proporcjonalny termin, w którym informacji należy dostarczyć. Poucza także o grzywnach przewidzianych w art. 6b ust. 1 za przekazanie nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

7. Komisja może w drodze decyzji zażądać przekazania informacji od przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw. Zwracając się w drodze decyzji o udzielenie informacji do przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw, Komisja podaje podstawę prawną i cel wniosku, wskazuje,

jakie informacje są wymagane, oraz wyznacza proporcjonalny termin, w którym informacji należy dostarczyć. Poucza także o grzywnach przewidzianych w art. 6b ust. 1 oraz okresowych karach pieniężnych przewidzianych w art. 6b ust. 2 lub takie okresowe kary pieniężną nakłada, stosownie do przypadku. Komisja poucza również o prawie przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw do wniesienia odwołania od decyzji do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

8. Składając wniosek na podstawie ust. 1 lub 6 lub przyjmując decyzję na podstawie ust. 7, Komisja przekazuje równocześnie zainteresowanemu państwu członkowskiemu kopię takiego wniosku lub decyzji. Komisja wskazuje także kryteria zastosowane przy wyborze adresatów wniosku lub decyzji.

9. Informacji, o których udzielenie wystąpiono z wnioskiem lub których zażądano, dostarczają w imieniu przedsiębiorstw ich właściciele lub przedstawiciele, a w przypadku osób prawnych, spółek, firm lub związków nieposiadających osobowości prawnej – osoby upoważnione do ich reprezentowania z mocy prawa lub statutu. Osoby należycie upoważnione do działania mogą przedłożyć informacje w imieniu swoich klientów. Ci ostatni pozostają jednak w pełni odpowiedzialni, jeżeli przedłożone informacje są nieprawdziwe, niekompletne lub wprowadzają w błąd.

Artykuł 6b

Grzywny i okresowe kary pieniężne

1. Komisja może, jeżeli uzna to za konieczne i proporcjonalne, nałożyć w drodze decyzji na przedsiębiorstwa lub związki przedsiębiorstw grzywny nieprzekraczające 1 % ich całkowitego obrotu w poprzedzającym roku obrotowym, jeżeli umyślnie lub w wyniku rażącego niedbalstwa:

- a) w odpowiedzi na wniosek złożony na podstawie art. 6a ust. 6, dostarczają nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji;
- b) w odpowiedzi na decyzję przyjętą na podstawie art. 6a ust. 7 dostarczają nieprawdziwych, niepełnych lub wprowadzających w błąd informacji lub nie dostarczają informacji w wyznaczonym terminie.

2. Komisja może w drodze decyzji nakładać na przedsiębiorstwa lub związki przedsiębiorstw okresowe kary pieniężne, jeżeli przedsiębiorstwo lub związek przedsiębiorstw nie przedstawia pełnych i prawdziwych informacji, o których udzielenie zwróciła się Komisja w drodze decyzji przyjętej na podstawie art. 6a ust. 7.

Okresowe kary pieniężne nie mogą przekraczać 5 % średniego dziennego obrotu danego przedsiębiorstwa lub związku w poprzedzającym roku obrotowym za każdy dzień roboczy spóźnienia, naliczane od daty ustalonej w decyzji, do czasu przedstawienia pełnych i prawdziwych informacji, o których udzielenie zwróciła się lub których zażądała Komisja.

3. Ustalając wysokość grzywny lub okresowej kary pieniężnej, bierze się pod uwagę charakter, wagę i czas trwania naruszenia, z należyty uwzględnieniem zasad proporcjonalności i stosowności, szczególnie w odniesieniu do małych i średnich przedsiębiorstw.

4. Jeżeli przedsiębiorstwa lub związek przedsiębiorstw spełniły obowiązek, którego wykonanie miała zapewnić okresowa kara pieniężna, Komisja może obniżyć ostateczną kwotę okresowej kary pieniężnej w stosunku do kwoty wynikającej z pierwotnej decyzji o nałożeniu okresowych kar pieniężnych. Komisja może też anulować nałożoną okresową karę pieniężną.

5. Przed przyjęciem jakiegokolwiek decyzji zgodnie z ust. 1 lub 2 Komisja wyznacza ostateczny termin dwóch tygodni na otrzymanie brakujących informacji rynkowych od zainteresowanych przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw oraz zapewnia im możliwość przedstawienia ich stanowisk.

6. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej ma nieograniczone prawo orzekania – w rozumieniu art. 261 TFUE – w sprawie skarg dotyczących grzywien lub okresowych kar pieniężnych nałożonych przez Komisję. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej może uchylić, obniżyć lub podwyższyć nałożoną grzywnę lub okresową karę pieniężną.”;

4) w art. 7 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„8. Przed przyjęciem jakiegokolwiek decyzji zgodnie z ust. 2–5 Komisja umożliwia zainteresowanemu państwu członkowskiemu przedstawienie swojego stanowiska w terminie, który zwykle nie przekracza jednego miesiąca, na temat informacji otrzymanych przez Komisję i przekazanych temu państwu członkowskiemu na podstawie art. 6a ust. 3.

9. Komisja nie wykorzystuje poufnych informacji, które zostały przekazane przez respondentów i nie mogą zostać zaregrowane lub w inny sposób zanonimizowane, w żadnej decyzji podejmowanej zgodnie z ust. 2–5, chyba że wcześniej uzyska ich zgodę na ujawnienie tych informacji zainteresowanemu państwu członkowskiemu. Komisja może podjąć uzasadnioną decyzję, o której powiadamia zainteresowane przedsiębiorstwo lub zainteresowany związek przedsiębiorstw i w której uznaje, że informacje przekazane przez respondenta i oznaczone jako poufne nie są chro-

nione, a także wyznacza datę, po której informacje zostaną ujawnione. Okres ten nie może być krótszy niż jeden miesiąc.

10. Komisja należycie uwzględni uzasadnione interesy przedsiębiorstw w odniesieniu do ochrony ich tajemnic handlowych i innych informacji poufnych. Przedsiębiorstwo lub związek przedsiębiorstw, które przekazują informacje na podstawie art. 6a i które nie są beneficjentami danego środka pomocy państwa, mogą wystąpić z wnioskiem uzasadnionym potencjalną szkodą o ty, by ich dane identyfikacyjne nie zostały ujawnione zainteresowanemu państwu członkowskiemu.”;

5) art. 10 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Bez uszczerbku dla art. 20, Komisja może z własnej inicjatywy zbadać informacje dotyczące domniemanej pomocy przyznanej bezprawnie, bez względu na ich źródło.

Komisja bada bez zbędnej zwłoki wszelkie skargi złożone przez zainteresowane strony zgodnie z art. 20 ust. 2 i zapewnia, aby zainteresowane państwo członkowskie było w pełnym zakresie i regularnie informowane o postępach i wynikach tego badania.

2. W razie konieczności Komisja występuje do zainteresowanego państwa członkowskiego z wnioskiem o udzielenie informacji. Art. 2 ust. 2 oraz art. 5 ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

Po wszczęciu formalnej procedury dochodzenia Komisja może także wystąpić o informacje do innego państwa członkowskiego, przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw, zgodnie z art. 6a i 6b, które stosuje się odpowiednio.”;

6) po art. 14 dodaje się tytuł rozdziału w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ IIIA

OKRESY PRZEDAWNIEŃIA”;

7) tytuł art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Okres przedawnienia windykacji pomocy”;

8) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 15a

Okres przedawnienia nakładania grzywien i okresowych kar pieniężnych

1. Uprawnienia przyznane Komisji na mocy art. 6b podlegają trzyletniemu okresowi przedawnienia.

2. Okres, o którym mowa w ust. 1, rozpoczyna bieg w dniu, w którym popełniono naruszenie, o którym mowa w art. 6b. Jednakże w przypadku ciągłych lub powtarzających się naruszeń bieg okresu przedawnienia rozpoczyna się w dniu zaniechania naruszenia.

3. Wszelkie działania podjęte przez Komisję w celu przeprowadzenia dochodzenia lub postępowania w odniesieniu do naruszenia, o którym mowa w art. 6b, przerywają bieg okresu przedawnienia nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych ze skutkiem od daty powiadomienia danego przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw o podjętym działaniu.

4. Po każdej przerwie okres przedawnienia zaczyna biec od nowa. Jednakże okres przedawnienia upływa najpóźniej w dniu, w którym upływa sześć lat, a Komisja nie nałożyła grzywny lub okresowej kary pieniężnej. Okres ten przedłuża się o czas, w którym bieg okresu przedawnienia był zawieszony zgodnie z ust. 5.

5. Bieg okresu przedawnienia nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych ulega zawieszeniu na okres, w którym decyzja Komisji jest przedmiotem postępowania toczącego się przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Artykuł 15b

Okresy przedawnienia egzekwowania grzywien i okresowych kar pieniężnych

1. Uprawnienia Komisji do egzekwowania decyzji wydanych na podstawie art. 6b podlegają pięcioletniemu okresowi przedawnienia.

2. Okres, o którym mowa w ust. 1, zaczyna bieg w dniu, w którym decyzja wydana na podstawie art. 6b stała się ostateczna.

3. Bieg okresu przedawnienia, o którym mowa w ust. 1, zostaje przerwany:

- a) przez powiadomienie o decyzji o zmianie pierwotnej kwoty grzywny lub okresowej kary pieniężnej, bądź o odrzuceniu wniosku o zmianę;
- b) przez działanie państwa członkowskiego, działającego na wniosek Komisji, lub Komisji, mające na celu wyegzekwowanie zapłaty grzywny lub okresowej kary pieniężnej.

4. Po każdej przerwie okres przedawnienia zaczyna biec od nowa.

5. Bieg okresu przedawnienia, o którym mowa w ust. 1, ulega zawieszeniu na okres:

- a) w którym przyznano respondentowi czas na zapłatę;
- b) zawieszenia egzekucji płatności na podstawie orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.;

9) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 16

Pomoc świadczona niezgodnie z przeznaczeniem

Bez uszczerbku dla art. 23, Komisja może w przypadkach pomocy świadczonej niezgodnie z przeznaczeniem wsząć formalną procedurę dochodzenia na podstawie art. 4 ust. 4. Art. 6, 6a, 6b, 7, 9 i 10, art. 11 ust. 1 oraz art. 12–15 stosuje się odpowiednio.”;

10) art. 20 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Każda z zainteresowanych stron może złożyć skargę w celu poinformowania Komisji o wszelkiej domniemanej pomocy przyznanej bezprawnie lub wszelkiej domniemanej pomocy świadczonej niezgodnie z przeznaczeniem. W tym celu zainteresowana strona należyście wypełnia formularz, który określono w przepisach wykonawczych, o których mowa w art. 27, oraz przekazuje wszystkie wymagane w nim obowiązkowe informacje.

Jeżeli Komisja uważa, że zainteresowana strona nie spełnia wymogów dotyczących obowiązkowego formularza skargi lub że okoliczności faktyczne i prawne przedstawione przez zainteresowaną stronę nie stanowią wystarczającej podstawy, by wykazać – na podstawie badania *prima facie* – istnienie pomocy przyznanej bezprawnie lub pomocy świadczonej niezgodnie z przeznaczeniem, informuje o tym zainteresowaną stronę i wzywa ją do przekazania uwag w wyznaczonym terminie, który zwykle nie przekracza jednego miesiąca. Jeżeli zainteresowana strona nie przekaze swoich uwag w wyznaczonym terminie, skargę uznaje się za wycofaną. Komisja powiadamia zainteresowane państwo członkowskie o uznaniu skargi za wycofaną.

Komisja przesyła skarżącemu kopię decyzji w danej sprawie dotyczącej przedmiotu skargi.”;

11) po art. 20 dodaje się rozdział w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ VIA

DOCHODZENIA DOTYCZĄCE SEKTORÓW GOSPODARKI I INSTRUMENTÓW POMOCY

Artykuł 20a

Dochodzenia dotyczące sektorów gospodarki i instrumentów pomocy

1. Jeżeli dostępne informacje dają podstawę do uzasadnionych podejrzeń, że środki pomocy państwa stosowane w danym sektorze lub oparte na określonym instrumencie pomocy mogą istotnie ograniczać lub zakłócać konkurencję na rynku wewnętrznym w kilku państwach członkowskich, bądź też że istniejące środki pomocy stosowane w danym sektorze w kilku państwach członkowskich nie są, lub przestały być, zgodne z rynkiem wewnętrznym, Komisja może przeprowadzić dochodzenie w różnych państwach członkowskich w odniesieniu do tego sektora gospodarki lub wykorzystania danego instrumentu pomocy. W toku dochodzenia Komisja może zwrócić się do zainteresowanych państw członkowskich lub przedsiębiorstw, lub związków przedsiębiorstw o przekazanie informacji niezbędnych do stosowania art. 107 i 108 TFUE, z należytym uwzględnieniem zasady proporcjonalności.

We wszystkich wnioskach o udzielenie informacji wysłanych na podstawie niniejszego artykułu Komisja podaje uzasadnienie wszczęcia dochodzenia i wyboru adresatów.

Komisja publikuje sprawozdanie dotyczące wyników dochodzenia w odniesieniu do określonych sektorów gospodarki lub instrumentów pomocy w różnych państwach członkowskich i zwraca się do zainteresowanych państw członkowskich i przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw o przekazanie uwag.

2. Informacje uzyskane w czasie dochodzeń sektorowych mogą być wykorzystywane w ramach procedur prowadzonych na podstawie niniejszego rozporządzenia.

3. Art. 5, 6a i 6b stosuje się odpowiednio.”;

12) po art. 23 dodaje się rozdział w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ VIIA

WSPÓŁPRACA Z SĄDAMI KRAJOWYMI

Artykuł 23a

Współpraca z sądami krajowymi

1. W celu stosowania art. 107 ust. 1 i art. 108 TFUE sądy państw członkowskich mogą zwracać się do Komisji

o przekazanie informacji będących w jej posiadaniu lub jej opinii odnośnie do kwestii dotyczących stosowania zasad pomocy państwa.

2. Jeżeli spójne stosowanie art. 107 ust. 1 lub art. 108 TFUE tego wymaga, Komisja może, działając z własnej inicjatywy, przedstawiać pisemne uwagi sądom państw członkowskich, które są odpowiedzialne za stosowanie zasad pomocy państwa. Za zgodą danego sądu Komisja może również przedstawiać uwagi ustne.

Przed formalnym przedstawieniem uwag Komisja powiadamia zainteresowane państwo członkowskie o swoim zamiarze.

Wyłącznie w celu przygotowania własnych uwag Komisja może zwrócić się z wnioskiem do odpowiedniego sądu państwa członkowskiego o przekazanie dokumentów będących do dyspozycji sądu i koniecznych do oceny sprawy przez Komisję.”;

13) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 25

Adresat decyzji

1. Decyzje podjęte na podstawie art. 6a ust. 7, art. 6b ust. 1 i 2 oraz art. 7 ust. 9 skierowane są do zainteresowanych przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw. Komisja bezzwłocznie notyfikuje decyzję adresatowi i umożliwia mu wskazanie Komisji, które informacje są jego zdaniem objęte obowiązkiem tajemnicy zawodowej.

2. Wszystkie inne decyzje Komisji podjęte na podstawie przepisów rozdziałów II, III, IV, V i VII skierowane są do zainteresowanych państw członkowskich. Komisja bezzwłocznie notyfikuje je zainteresowanemu państwu członkowskiemu i umożliwia mu wskazanie Komisji, które informacje są jego zdaniem objęte obowiązkiem tajemnicy zawodowej.”;

14) w art. 26 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Komisja publikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* decyzje, które podejmuje na podstawie art. 6b ust. 1 i 2.”;

15) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 27

Przepisy wykonawcze

Komisja, działając zgodnie z procedurą określoną w art. 29, uprawniona jest do przyjęcia przepisów wykonawczych dotyczących:

- a) formy, treści i innych szczegółów zgłoszeń;
- b) formy, treści i innych szczegółów sprawozdań rocznych;

c) formy, treści i innych szczegółów skarg składanych zgodnie z art. 10 ust. 1 i art. 20 ust. 2;

d) szczegółów dotyczących terminów i obliczania terminów; oraz

e) stopy procentowej, o której mowa w art. 14 ust. 2.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 lipca 2013 r.

W imieniu Rady

C. ASHTON

Przewodniczący
